

«آرمان ملی» از افزایش قیمت بی ترمز طلا و دلار گزارش می دهد

یک گرم طلا حقوق یک ماه کارگر شد

تورمی که در بازار طلا، ارز، مسکن و کالاهای اساسی مشاهده می شود، حاصل یک عامل واحد نیست، بلکه نتیجه انباشت شده مجموعه ای از سیاست های ناکارآمد، ضعف در مدیریت

اقتصادی و محدودیت های جدی در تعاملات خارجی است

نداخن بحران خواهد بود، و قطعاً هیچ مشکلی در این بین حل نخواهد شد.

◀ معیشت در محاق

این کارشناس افزود: در حال حاضر، فشار تورم بیش از همه بر دوش اقشار حقوق بگیر، کارگران و طبقه متوسط سنگینی می کند و معیشت آنها را به راستی با دشواری روبه رو کرده است. افزایش دستمزدها، اگرچه ضروری است، اما وقتی هم زمان با رشد قیمت ها اتفاق نیفتد یا با تورم واقعی هم خوانی نداشته باشد، عملاً اثر خود را از دست می دهد. در چنین شرایطی، مردم احساس می کنند که سیاست های اقتصادی نه تنها به بهبود زندگی آنها منجر نشده، بلکه فاصله آنها با حداقل های معیشتی را بیشتر کرده است.

◀ اصلاح با تغییر نگرش

او تأکید کرد: پرسش اصلی اینجا است که چرا با وجود تغییر دولت ها و وعده های متعدد، بهبود ملموسی در زندگی مردم دیده نمی شود. پاسخ این پرسش را باید در نبود نگاه کلان و هماهنگ جست و جو کرد. تا زمانی که هر بخش از حاکمیت مسیر جداگانه ای را دنبال کند و سیاست های اقتصادی، سیاسی و خارجی در یک چارچوب منسجم تعریف نشوند، نتیجه ای جز تداوم وضعیت فعلی حاصل نخواهد شد. این کارشناس توضیح داد: بهبود اقتصاد کشور نیازمند آن است که همه تصمیم گیران، واقعیت های اقتصادی را به صورت یک تصویر واحد ببینند. کنترل تورم، بهبود معیشت مردم، تقویت تولید و افزایش قدرت خرید، حلقه های جداگانه ای نیستند، بلکه اجزای یک زنجیره به هم پیوسته اند. هرگونه غفلت در یکی از این بخش ها، کل زنجیره را مختل می کند. مطالبه امروز جامعه این است که، نه شعارهای کلی، بلکه اقدامات عملی و هماهنگ است؛ اقداماتی که از اصلاح سیاست های داخلی و بانکی آغاز شود، به بهبود تعاملات خارجی و دیپلماسی اقتصادی برسد و در نهایت، اثر خود را بر سرفه مردم نشان دهد. بدون چنین نگاهی، افزایش قیمت طلا و سایر دارایی ها، تنها یکی از نشانه های ادامه مسیری خواهد بود که مستقیماً به فرسایش اعتماد عمومی و تضعیف تاب آوری اقتصادی جامعه منجر می شود.

صادرات بوده است.

وی با اشاره به تبعات تداوم تثبیت دستوری نرخ ارز گفت: این سیاست شرایط را بدتر می کند، چون هم تقاضا را افزایش می دهد و هم عرضه را کاهش می دهد. در نهایت، نه تنها به معیشت مردم کمک نمی شود، بلکه انحصار و رانت تشدید می شود.

این فعال بخش خصوصی ادامه داد:

امروز حدود ۱۰ میلیارد دلار قاچاق معکوس موبایل می شود، آن هم به دلیل ارز ترجیحی که برای آن صرف شده است. در حالی که با اصلاح سیاست ها و حذف بروکراسی ناکارآمد، می توان منابع ارزی را به شکل هدفمندتری مدیریت کرد.

کلاهی صمدی با اشاره به تجربه حوزه سلامت گفت: در حوزه دارو و تجهیزات پزشکی، سیاست ارزی غلط باعث نابودی تولید بومی شده است. اگر این مسیر متوقف شود، حدود ۵۰۰ هزار میلیارد تومان به قیمت های امروز منابع برای دولت آزاد می شود. او افزود: با این منابع می توان یک نظام بیمه ملی شبیه NHS انگلیس ایجاد کرد. امروز سالانه ۱۰ میلیارد دلار یارانه برای کالای اساسی پرداخت می شود که سرانه آن به ازای هر نفر ۱۲۵ دلار می شود که می توان مستقیماً در اختیار مردم قرار داد و از تزریق ارز در اول زنجیره با قیمت های فعلی که به دست مردم نمی رسد دست برداریم.

عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی ایران در پایان تأکید کرد: اگر قرار است سیاست ارزی اصلاح شود، باید نرخ منطقه ای و قابل دفاع انتخاب شود، نه تثبیت دستوری. در غیر این صورت، فشار اصلی همچنان بر دوش تولیدکننده واقعی و مصرف کننده نهایی باقی خواهد ماند.

و به این ترتیب نه تولید داریم، نه درآمد داخلی، نه صادرات و در نهایت نه معیشت مردم در سطح استاندارد قرار می گیرد. این کارشناس تأکید کرد: بهبود شرایط اقتصادی داخلی بدون ارتقای سطح تعاملات خارجی عملاً امکان پذیر نیست، چرا که اقتصاد ایران، به رغم ظرفیت های قابل توجه، سال هاست که تحت تأثیر تحریم ها و محدودیت های بین المللی، از دسترسی کامل به بازارهای جهانی، نظام بانکی بین المللی و زنجیره تأمین جهانی محروم مانده و در نتیجه این وضعیت، افزایش هزینه مبادله، دشوار شدن نقل و انتقال پول، کاهش سرمایه گذاری خارجی و در نهایت فشار مستقیم بر قیمت تمام شده کالاها و خدمات بوده است. او اضافه کرد: تعامل مؤثر با کشورهای منطقه و جهان، نه یک انتخاب لوکس، بلکه یک ضرورت اقتصادی است. بسیاری از کشورها با شرایط مشابه، از مسیر دیپلماسی اقتصادی، توافق های منطقه ای و تنوع بخشی به شرکای تجاری، توانسته اند اثر شوک های خارجی را کاهش دهند. قطعاً هرچه سطح تعاملات بین المللی محدودتر شود، فشار بر منابع داخلی افزایش می یابد و اقتصاد به سمت بسته تر شدن و تورم زایی بیشتر حرکت می کند.

◀ نظام بانکی ناسامان

کسائیان ادامه داد: از سوی دیگر، نظام بانکی کشور به عنوان یک شاخص تعیین کننده نیز با چالش های جدی مواجه است. بانک ها به جای ایفای نقش موتور محرک تولید و سرمایه گذاری، در بسیاری موارد به بنگاهداری، سفته بازی و فعالیت های غیرمولد روی آورده اند. نرخ های بالای سود، ناترازی ترانزنامه ها، بدهی های انباشته و ضعف نظارت مؤثر، باعث شده است که نظام بانکی نتواند نقش واقعی خود را در کنترل نقدینگی و هدایت منابع مالی به سمت تولید ایفا کند. نتیجه این وضعیت، رشد افسارگسیخته نقدینگی و انتقال مستقیم آن به بازارهایی مانند طلا و ارز است؛ بازارهایی که امروز به پناهگاه سرمایه های سرگردان تبدیل شده اند. او افزود: زمانیکه سیاست های پولی و بانکی نتوانند انتظارات تورمی را مدیریت کنند، حتی فروش دارایی ها یا مداخلات مقطعی نیز اثر پایدار نخواهد داشت. تجربه سال های اخیر نشان داده است که بدون اصلاحات عمیق در ساختار بانکی و سیاست های مالی، هرگونه تلاش برای مهار تورم، تنها به تعویق

انتقاد بخش خصوصی از سیاست های ارزی

ارز ترجیحی به تولید ضربه زد

خارج خواهد شد.

او گفت: نمونه آن را در دارو، نهاده های دامی و کالاهای اساسی دیدیم. کالاهایی که با ارز ترجیحی وارد شدند، یا از زنجیره رسمی خارج شدند یا قاچاق شدند. در نهایت هم قیمت گوست، برنج و سایر اقلام برای مصرف کننده کاهش پیدا نکرد.

کلاهی صمدی افزود: وقتی به یک خودروساز، تولیدکننده لوازم خانگی یا هر صنعت دیگری از با نرخ پایین تر از نرخ واقعی می دهید، چه انگیزه ای برای تعمیق ساخت داخل و افزایش بهره وری باقی می ماند؟ نتیجه این سیاست، ایجاد تقاضای کاذب، کاهش عرضه واقعی و افت

هستند، دولت خوراک را با نرخ رسمی می دهد، مهلت پرداخت هم لحاظ می کند و حاشیه سود ۶۰ تا ۷۰ درصدی برایشان ایجاد شده است. اما در مقابل، بخش خصوصی واقعی که مواد اولیه را با دلار آزاد می خرد، حاشیه سودی بیشتر از ۱۰ درصد ندارد. عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی ایران تصریح کرد: این سیاست ها از ابتدا اشتباه بود. من ۱۵ فروردین ۱۴۰۱ در جلسه ای با حضور آقای مخبر، آقای فرزین و تعدادی از فعالان بخش خصوصی شرکت کردم و همان جا هشدار دادم که تجربه نشان داده یارانه ای که در قالب نرخ ارز ترجیحی پرداخت می شود، در زنجیره توزیع از کنترل

عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی ایران با انتقاد از سیاست های ارزی گفت: تثبیت دستوری نرخ ارز و توزیع یارانه در قالب ارز ترجیحی نه تنها کمکی به معیشت مردم نکرده، بلکه با افزایش تقاضا، کاهش عرضه و ایجاد رانت، صادرات و تولید صنایع ساخت محور بخش خصوصی را به شدت تضعیف کرده است. علیرضا کلاهی صمدی - عضو هیات نمایندگان اتاق بازرگانی ایران - در گفت وگو با ایسنا، با تشریح پیامدهای سیاست های ارزی کشور اظهار کرد: ما صنایع کشور را به چهار دسته اصلی شامل صنایع نفت و وابسته به نفت، صنایع فلزی و معدنی مانند آهن و فولاد، صنایع ساخت محور و صنایع غذایی و تبدیلی تقسیم کرده ایم. وی گفت: صنایع ساخت محور که عمدتاً در اختیار بخش خصوصی واقعی هستند، تنها حدود ۱۵ درصد صادرات کشور، معادل رقمی نزدیک به ۱۰ میلیارد دلار را به خود اختصاص می دهند. اما در مقابل، ۷۰ درصد اشتغال کشور را ایجاد کرده اند و فقط ۳ درصد از مصرف انرژی کشور را به خود اختصاص می دهند.

کلاهی صمدی افزود: این صنایع برخلاف صنایع بزرگ دولتی، نهاده های تولید خود را با قیمت های مبتنی بر بازار آزاد تأمین می کنند. امروز دلار مؤثر فلزات و پلیمرها در بورس کالا، عملاً دلار آزاد است و این سؤال مطرح می شود که بانک مرکزی چگونه انتظار دارد تولیدکننده ای که نهاده هایش را با دلار آزاد تهیه می کند، در شرایط تحریم صادر کند و سپس ارز حاصل از صادرات را با تخفیف ۲۰ درصدی تحویل دهد؟

وی با مقایسه وضعیت بنگاه های دولتی و خصوصی گفت: در صنایع پتروشیمی و فولادی که حدود ۴۰ تا ۵۰ شرکت بزرگ

قوانین «دستمزد»

نیاز به پوست اندازی دارد

رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران ایران با نزدیک شدن به تعیین حداقل دستمزد ۱۴۰۵ بر سازوکارهای جدید و نوآورانه ای برای بازطراحی نظام دستمزد در حوزه جامعه کارگری تأکید کرد. دستمزد کارگران یکی از مسائل مورد مناقشه در حوزه کار است. این موضوع در کنار امنیت شغلی و ایمنی محل کار برخی مشاغل سخت و زیان آور از چالش هایی است که نمایندگان جامعه کارگری نسبت به آن اعتراض داشته و درخواست بازنگری در قوانین آنها دارند. بر اساس قانون کار، حداقل دستمزد کارگران همه ساله در شورای عالی کار با حضور نمایندگان جامعه کارگری، کارفرمایی و دولت در پایان سال تعیین می شود. این امر نیز گاهی به دلیل دنیال داشته است که شکاف حداقل دستمزد با قدرت خرید خانوار را سال به سال عمیق تر می کند. سمیه کلپور، رئیس کانون عالی انجمن های صنفی کارگران ایران در خصوص این که چه ساز و کارهای جدید و نوآورانه ای برای بازطراحی نظام دستمزد در حوزه جامعه کارگری نیاز است به مهر گفت: طراحی دستمزد، متغیر مبتنی بر ارزش آفرینی، جایگزینی بخشی از دستمزد ثابت با پاداش های متغیر یکی از این تغییرات است. وی افزود: این مهم انگیزه ای کارگران بر اهداف استراتژیک واحد صنعتی را افزایش داده و بر بهبود کیفی، بهره وری با نوآوری تأثیر مستقیم می گذارد؛ ضمن اینکه ارزیابی چندجانبه رضایت مشتری را به همراه دارد. وی ادامه داد: همچنین مدل سهام داری کارگران علاوه سودآوری مشترک از دیگر تغییرات در این حوزه است. در این مدل بخشی از حقوق یا پاداش سالانه به سهام یا سودآوری شرکت تبدیل می شود. به این ترتیب حس مالکیت را در کارکنان ایجاد کرده و منافع کارگران و کارفرمایان را همسو می کند. علاوه بر اینکه در بلندمدت، به رشد سرمایه گذاری کارگران کمک می کند. شرکتی مانند Google از این مدل با موفقیت در حال بهره برداری است. این نماینده جامعه کارگری در ادامه به مدل دیگر در راستای تعیین دستمزد کارگران اشاره کرد و گفت: ایجاد بسته پاداش چندبعدی به عبارتی جایگزینی دستمزد نقدی صرف از دیگر تغییراتی است که به رضایتمندی نیروی انسانی می انجامد؛ هسته ای شامل دستمزد پایه به اضافه پاداش عملکرد که انگیزه را در کارگران بالا برده و خلاقیت و نوآوری را در آنها به وجود می آورد.

ریختن برنج در دریا کاذب است

دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین کنندگان برنج ایران با بیان اینکه ۱۰۰ هزار تن برنج به ارزش ۱۵۰ میلیون دلار در بنادر کشور موجود است و هیچ مشکلی به دلیل بارندگی های اخیر نداشته، ریختن برنج در دریا که تصاویری از آن در فضای مجازی منتشر شد را تکذیب کرد.

در روزهای اخیر در پی انتشار اخبار و فیلم هایی در فضای مجازی از کپک و پوسیدگی برنج های وارداتی در اثر بارش باران در بندر شهید رجایی و ریختن آنها به دریا منتشر شد، اظهارات برخی نمایندگان مجلس شورای اسلامی در این خصوص نیز به شایعات دامن زد.

مسیح کشاورز دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین کنندگان برنج ایران در گفت وگو با ایرنا با تکذیب ریختن برنج در دریا اظهار داشت: ادعاهایی مبنی بر فاسد شدن یا ریختن برنج در دریا واقعیت ندارد و این تصاویر و شایعات مربوط به سال های ۱۴۰۰ و ۱۴۰۱ است و ارتباطی به وضعیت فعلی ندارد. وی افزود: برنج های موجود در زاهدان و سیستان و بلوچستان مشکلی از نظر بارندگی ندارند و فقط بحث نهایی شدن تأمین ارز مطرح است که به محض حل این موضوع این محموله ها وارد کشور می شود. کشاورز با بیان اینکه موضوع مطرح شده اصلاً بحث غیرقابل مصرف بودن و غیربهداشتی بودن برنج نیست، اظهار داشت: اگر این موضوع صحت داشت بحث خسارت ناشی از بارندگی نیز باید توسط تمامی اعضای انجمن به بیمه و طرف خارجی اعلام می شد بنابراین چنین موضوعی صحت ندارد. دبیر انجمن تولیدکنندگان و تأمین کنندگان برنج با اشاره به اینکه از ابتدای امسال حدود یک میلیون تن برنج به ارزش حداقل یک میلیارد دلار توسط بخش خصوصی وارد کشور شده اما دولت به هکار است و هیچ ارزی دریافت نشده است و اگر این بدهی تسویه نشود، طرف های خارجی دیگر کالایی تحویل نخواهند داد. وی با بیان اینکه تا پایان سال حداقل باید ۵۰۰ هزار تن برنج دیگر وارد کشور شود، افزود: اکنون حدود ۱۰۰ هزار تن برنج به ارزش ۱۵۰ میلیون دلار در بنادر موجود است که هیچ مشکلی از نظر فساد در اثر بارندگی ندارد. اگر چنین اتفاقی افتاده بود، به طور قطع اعضای انجمن اعلام خسارت می کردند و موضوع از طریق بیمه و طرفین خارجی پیگیری می شد. کشاورز با اشاره حذف ارز ترجیحی برنج و انتقال آن به تالار دوم مرکز مبادله، به این نکته اشاره کرد که در این تالار ابتدای بایست صادرکنندگان یا دارندگان ارز، ارز خود را بفروشند در حالی که اغلب دارندگان ارز تمایلی به فروش ندارند و تا جایی که می توانند، عرضه نمی کنند. وی با اشاره به صدور مجوز واردات کالاهای اساسی از استان های مرزی همچون کول بری و تته لنجی بدون ثبت منشأ ارز خاطر نشان کرد: با چنین طرح هایی امکان ورود برنج به صورت انبوه امکان پذیر نیست زیرا ظرفیت یک لنج ۵ هزار تن است اما یک کشتی تا ۶۰ هزار تن امکان حمل بار دارد.